

10. okt. 1972

FAKTA

Dato:

10. okt. 1972

Sidetæl:

Notes 74 bd 4 s. 60-67

abstraktion. En abstraktion i forhold
til hvilke virkeligheder flygter for-
-sindler - med virkelighed mener
Jeg helt enkelt dette at være til.
Og så - i morgen sidder man her
Jeg igen og fortsætter komedien -
hvorfor?

Paris

10-10-72

Gang på gang er jeg vundet
tilbage til en man bryr sig med lille-
-de. Du manglede kun de dage, man hver-
-gang er det kritiseret.

Årsagen er således ganske enkelt
den at disse billeder af møbler
-monter alene har været i hvude
de viser, den "historie" den sociale
satire - o. t. de kan være grund-
-lag for - uden disse elementer
bliver de helt uinteressante - og
kun billeder fra et møbelmaga-
-sins katalog.

Og det er jo ikke dette at for-
-tælle mere eller mindre sociale
historier eller bare satire som er
min væsentligste interesse.

Jeg har foretaget mig ved at for-
-at jeg kunne være problematiske

fort fra den maleriske komposition ved
at anvende sådanne fundne billeder,
de har ganske vist ikke et kunst-
-mellem, som er hvad jeg søger at
undgå, men de har altså et gni-
-gæld en menings ting som bringer
dem helt fort fra det kunstneriske
kunne om røde.
Man overrinder ganske vist farve-
-form sproget - man har i nogle
litteratur.

Mine læsninger har i det hele
taget været meget naive. I forvejen
på at undslippe det maleriske
billed masse og nærmest mig det
reale rum har jeg drømt det enten
var tilstrækkeligt at anvende et ikke
kunstneriske materiale - fundne lit-
-turer, foto, reklamer o.l., eller at
komme til at sådant materiale med
kunst sprogets inddragelse som de
rene farve og de geometriske (mentale!)
former. Det ene er at foretage
midterne med målet, det andet
at indgå et kompromis mellem
to eller flere. Begge forvejen på en
læsning med læser af sig selv en
mængde kranse væns.
I det ene til fælde hvor jeg bruger
virkelig heds materiale i form af "fundne
billeder" foto's o.l. kom jeg ikke
med min bedste vilje mentaliserer

den virkelighed som er disse billeders
helt eksistens og den re virkelighed
måske at lade sig inkorporere i
en kunstnerisk sum man henty.
I det under tilfælde hvor jo for-
- sigt at bringe disse virkelheds-
- elementer ind i det kunstneriske
rum ved at indføre kunstspør-
-ge forre - forre bliver det blot
en mislykket superte mellem to
form med elementer - og det står klart
at man må vælge enten det ene
eller det andet.

Bejge lysninger er alene en ren
Carmou flering af en konventionel
malerisk - estetik tankgang.

Problemet er - hvordan kommer
ud over den? Kom og skal man
komme ud over den?

Så længe man bringer former og
former på den ene eller anden
måde kan man ikke undgå
at tænke i disse begreber - etc
og kan ikke nægte at man
du vil hurtigt gøre det. Man kan
ikke for eksempel bruge Rød og blå
og som tidlig for man ikke bringe
farve, for selv disse to farver
alene bringe som Rød og blå
vil man hurtigt træde hos mig
og hos beskueren helt udløst.

müske, indebore jurve systemets mütly-
-heder - dette hvad man kan med jurve
vil blive knytt i forhold til disse to
jurvers til stode værdse.

Ved selve denne til stode værdse står
de (knütt eller ej) som repräsentanter
for det maleriske æstetiske sprog, hvis
eksistens man af denne grund
ikke kan benægte.

Og det er hvad man må gøre.
Går man, man at lade sig fra
maleriets æstetiske må, man simpel-
-ten op her med på nogen måde
at anvende den.

Problemet er: man vil lave kunst,
man ikke via kunst sproglige
midler. Er dette muligt?

Ved arbejdet med monotypen lødte
på mig ind at på lader mig,
man på knytt dette materiale
i stede for og som jurve - jurve -
-struktur - jeg på kan prøvede and-
-et med det.

og det blibe hvor på var mig dette
bevidst prøvede på at lade
materialer være hvad der var
hvorved på alone opnåede at åbne
for skulpture til områder udenfor
kunsten.

Man er simpelthen blevet op i
en kryd.

Kan det lade sig gøre at give
problemet en på en helt anden

måde? Man kan begynde med
at justere at man er mere og
ikke dit mods for de i hoveds part
man har gjort, ~~for~~ indtil
man kan kunnet om stede den en
kendsgerning. Man begynder altså der
hvor man står - man forsøger
ikke at fornyge eksistensen af
begreber som farve - form - det
er de midler, det sprog om man
vil som står til ens rådighed -
man man prøver på, og det er
jo hvad jeg har gjort, at lade
være at anvende disse midler,
dette sprog ind på kritiker som
hidtil har været gældende - kan
man det?

Der af hængt fuldstandig af hvor-
dan man bruger det, og det
af hængt igen af hvad man
vil bruge det til. Det som
må være betingelsen er at ud-
gangs punktet er af en sådan
art at farve - form bruges på
en anden måde.

Med "R+B" for jeg nu at kunne
sige at være med et lille stykke
hensigt det.

Harald Engman som Dansegalleri
lige har indstillet (og som jeg
forøvrigt ikke betyder mig om)

Kunne bruge maleri - farver og former
uden om modernismens konventionelle
anvendelse af dem - det især at
det altså kan lade sig gøre.
For mit vedkommande er det
meget vanskelige fordi jo anvender
farver og former elementer og ren,
hvorved de, især det abstrakte maleris
konvention, for en sproglig be-
-tydning i sig selv - ved selve
dets tilstedeværelse. Hvis mit
udtryk var af en eller anden for-
-fællede figurativ karakter som
Harald Gengman - hvor hvad jo
ville fortælle var det primært
ville der ikke være mere så vansk-
-ligt. En ren farve - en ren form
kan derfor stå for under end
hvad man ser de er - farve og
form og så er man jo lige
klar til inde i det sproglige forma-
-lisme.
Måske er det så der man skal
være der man skal tage sit ud-
-gangs punkt.
Det er et spørgsmål om hvem
man er om hvad man kan.
Måske er det mit eneste
minde udgangs punkt. Jeg kan
hviske at Fuhlstrøm i et
interview beklagede at man
al tid beklagede ham at han
ikke arbejdede med den formelle

side i sine billeder, på samme
måde bekluger jeg det modsatte
at man alene vil se det enkelte
i mine produkter & ikke hvad
der ligger ud over.

Fahlstrøm kan sikkert ikke
lægge mere vægt på det formelle
end han gør - og jeg kan sikkert
ikke lægge mindre vægt på det
formelle - det bedste end jeg gør.

Jeg har et ønske om at produ-
cere en kunst ledsaget fra
der sproglige - men det er jo
ikke sikkert dette ønske er i
overensstemmelse med mig selv?

Det kan være dette ønske er
fuldstændigt i forhold til min natur.

Det kan være at det som jeg
tidligere har skrevet alene er et
udtryk for min selvdestruktion.

Jeg har jo altid gerne ville flygte
fra mig selv - være alle andre
steder end der hvor jeg selv var,
så det er jo meget muligt at
jeg ikke vil indrykke at jeg
er formålsløs & egoistisk.

Det skulle jo ~~jo~~ ellers være mærke-
ligt når man tænker på i
hvor mange mange år jeg har
krampet for at komme ud af
dette - at jeg endnu ikke har

fundet den anden måde at fremføre
mig på - alt hvad jeg har forstået
dage later - kinele - man tår - collage
- film - foto - o. s. v. - o. s. v. har
jeg, selv om det overfladiske behøved
ikke har set sådan ud, ikke be-
-vægt sig radikal bare fra midt-
-riet - fra jorden - jorden - skulpturen
- lille det.

Det kunne me tyde på at det ikke
var "naturlig" for mig at bevæge
mig udenfor dette område.
Måske her for at erkendelsen af
at dette område var ens ud-
-gangs punkt og derigen var nu
den lys rive som man (måske)
sejere er langt større end ved
en direkte forbindelse.

Paris

16-10-72

Fik i dag katalog til
Wing's store udstilling på Grou-
-sianna. Straks begyndte den lille
misundelses dyvel jeg at rumeste-
-rer, i aftes så jeg i T.V. Susann
Søn tog tale om sine film -
Straks: hvorfor blev hun ikke
film?
Denne ustandselige utilfredshed
med at jeg ikke gør noget
under end det jeg gør for